FCI – Standard nr. 226 / 01.10.1997 / D

LANDSEER

Kontinentaal-Euroopa tüüp
(Landseer (europäisch-kontinentaler Typ))

PÄRITOLU: Saksamaa / Šveits

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE AEG:

24. 08. 1960

KASUTUS: Valve- ja seltsikoer

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2
Pinšerid ja šnautserid, molossid ning Šveitsi alpi karjakoerad ja muud tõud.

Alarühm 2.2.
Molossid, mäestikukoerad.

Töökatseteta.

ÜLDMULJE:

Landseer peab tekitama mulje suurest, tugevast, harmoonilise kehaehitusega koerast. Ta on, eriti isased, kõrgejalgsem mustast newfoundlandi koerast.

PEA:

Nahk peas on voltideta, kaetud tiheda ja peene karvaga. Pea kuju on markantne ja ilme on suursugune.

PEAPIIRKOND :
Kolju-osa : Lai ja võimas. Kuklakühmu kaar on hästi arenenud.
Üleminek laubalt koonule : Märgatav, kuid siiski mitte nii tugevasti väljendunud nagu bernhardiinil.

NÄOPIIRKOND :
Ninapeegel : Musta pigmendiga.
Koon : Laubalõike kohalt mõõdetuna on koonu pikkus ligikaudu võrdne koonuosa sügavusega.
Mokad : Kuivad, musta pigmendiga; Võimalikult tihedad ja mitte toored ülamokad peavad alamokkadest veidi üle ulatuma.
Lõuad / Hambad : Kääritaoline hambumus.
Põsed : Suhteliselt arenenud põsed lähevad sujuvalt üle koonupartiiks.
Silmad : Keskmise suurusega, suhteliselt sügaval asetsevad, pruunid kuni tumepruunid, lubatavad on ka helepruunid; sõbraliku ilmega; silmalaugude lõige on mandlikujuline; limaskest ei ole nähtav. Silmatorkavalt heledad (väävli- või hallikaskollased) silmad on viga, niisamuti on viga ka liiga lähestikku asetsevad silmad.

Kõrvad : Keskmise suurusega, ettetõmmatult kuni silma sisemise nurgani ulatuvad, kolmnurkse kujuga, tipust veidi ümardunud. Kõrgele, kuid tagantpoolt mitte liiga laialt kinnitunud, liibuvad siledalt ja tihedalt pea külgedele; kaetud peene ja lühikese karvaga ning pikemad karvanarmad leiduvad vaid kõrvajuure tagaküljel.

KAEL:
Läbilõikelt mitte täiesti ümar vaid pigem ovaalne kael kulgeb lihaselisena õla-rinnapartiilt pea suunas. Tasakaalustatud kehaehituse korral moodustab kaela pikkus kuklakühmust turjani mõõdetuna ligikaudu ¾ kuni 4/5 pea pikkusest, mõõdetuna kuklakühmust ninaotsani. Ebasoovitav on väljakujunenud kurgu- või kaelalott.

KERE:
Vahemaa turjast sabatüveni võrdub ligikaudu kahekordse pea pikkusega. Kere on õlgadest laudjani lai ja jõuline.
Selg : Tugev ja sirge.
Nimme (lanne) : Lihaseline.
Laudjas : Lai, hästi arenenud lihaspolstri tõttu nii küljelt kui tagant vaadatuna kenasti kaarduv.
Rindkere : Kaunite õlgade vahel on tugevasti kaarduvate roietega rinnakorvile vastavalt sügav ja lai rind.
Kõht : Mõõdukalt üles tõmbunud. Kõhu ja nimme kohal peab moodustuma selgelt märgatav kubemelohk (tühimik). Nõrk selg, nõgus selg, lõtv nimme, liiga lühikesed viimased roided ja niisamuti ka liigselt nöördunud kõht on vead.

SABA :
Tugev, kõige rohkem veidi allapoole kannaliigest ulatuva pikkusega, väga tiheda ja koheva karvaga, kuid mis ei moodusta vimplit. Rahulikus olekus hoiab koer oma saba allalastud asendis ja samal ajal tipust veidi ülespoole

kaarduva sabaotsaga. Erutatult ja liikumisel võib ta tõsta saba sirgelt väljasirutatud asendisse, kusjuures kandes sabaotsa tipust veidi ülespoole kaarduvalt. Kaarduvad või rullis üle seljajoone tõusevad sabad tuleb välja praakida.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :
Tugevad. Turjalt algava mahuka lihastikuga kaetud tugevad õlavarreluud on õige nurga all võimsate küünarvarreluudega, mis moodustavad eestvaates täiesti sirged ja lihaselised esijalad. Jalad on kogu pikkuses kuni randmeni lipuna karvastatud.
Küünarnukid : Need asetsevad rindkere kõige sügavama punkti kohal, suhteliselt kõrgel ja on otse tahapoole suunatud.

TAGAJÄSEMED : Need peavad olema jõulised. Tagajalad peavad olema suhteliselt vaba liikumisega ja nende hästi lihastunud luud peavad olema tugevad. Tagajalgadel on üsna rikkalikud püksid.
Reied : Eriti laiaks arenenud.
Lisavarbad : Need on soovimatud ja tuleb võimalikult kiiresti peale sündimist eemaldada.
Kooskandne seis ning igasugused kõrvalekalded liigesenurkades on vead.
Käpad : Suured ja hästi vormitud, nn kassikäpad. Sisse- või väljapööratud käpad tuleb välja praakida. Varbad peavad olema omavahel peaaegu otsteni tugevate ujulestade abil ühendatud.

LIIKUMINE :
Liikumine lihaselistel jalgadel on kerge ja jõudne ning samm on hea ulatusega.

KARVKATE :

KARV : Karvkate peab pead välja arvates olema pikk, võimalikult sile ja tihe ning katsudes tunduma peen.

Kattekarva all olev aluskarv on rikkalik, kuid mitte nii tihe, kui mustal newfoundlandi koeral. Veidi laines karv seljal ja reitel ei ole karistatav. Vastukarva harjatud karv peab iseenesest tagasi loomulikku asendisse langema.
VÄRVUS : Kattekarva põhivärviks on puhas valge rebitudservaliste mustade laikudega kerel ja puusadel. Kael, rinnaesine, kõht, jalad ja saba peavad olema valged. Pea on must. Aretuseks sobib vaid valge koonuvõru ja valge, sümmeetriline, mitte liiga lai, läbiv lauk. Sageli veel esinevad mustad pritsmed valgel põhjal pole küll viga, kuid tuleks siiski välja aretada.

SUURUS :

Landseeri turjakõrgus võib olla suhteliselt varieeruv :
Isastel keskmiselt 72 kuni 80 cm vahel.
Emastel keskmiselt 67 kuni 72 cm vahel.
Väiksemad kõikumised nii üles- kui allapoole on lubatud.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge
saksakeelsest originaalist, veebruar 2003,
heaks kiidetud EKL juhatuses 3.aprillil 2003, protokoll nr 3